

ringerne. Dette er vistnok ikke saa nødvendigt andre Steder, som det maaskee kan være her, fordi der paa de fleste andre Steder er mange concurrerende Baner, og Concurrencen tvinger dem til at varetage Publicums Interesser i alle Maader; men desuagtet seer man i England, hvor der er saa overordentlig stor Concurrence, at man dog ikke er tilfreds med, at private Selskaber eie alle Landeveiene. Det er jo nemlig kun undtagelsesviis, at Folk der rejse paa anden Maade end paa Jernbanerne, det skulde da være en enkelt lille Hystour, t. Ex. ud til sit Landssted, og selv dertil kommer man ofte ogsaa ad Jernbanen. Man har fundet det at være en overordentlig stor Gene at være voldtgiven de private Selskaber, og selv i England — jeg har det fra en meget paalidelig Kilde — arbejder man derfor meget stærkt paa at faae Jernbanerne over i Statens Haand; og dette er ikke, som anført ved første Behandling, en enkelt Mand's Forestilling eller en løs Dmtale; nei, jeg troer, at det er en meget alvorlig Hensigt at bringe de fleste Jernbaner ind under Statens Haand. Jeg troer nu slet ikke, at dette for evig Tid vil være det Hensigtsmæssigste her i Landet; det kan meget godt være, at det kun bør være midlertidigt, og at Staten, saaledes som nævnt her i Forslaget, naar samtlige Baner ere særbdige, bør overløbere dem i private Hænder, idet den forbeholder sig selv en vis Control med dem; men det forekommer mig ganske overordentlig farligt at gaae ind paa det af Regjeringen forelagte Forslag om at monopolisere Driften af Jernbanerne for en saa lang Arrække. Jeg skal derfor ganske slutte mig til det Forslag, der nu er under Behandling.

Jessen: Jeg skal, da der senere bliver Leilighed til at behandle dette Spørgsmaal, og da den Divergens, der er mellem det ærede 7de Medlem for 1ste Kred. (David) og mig, kun er ringe, indskrænke mig til overmaade saa Bemærkninger; men det forekommer mig, at jeg bør sige det ærede Medlem, at jeg paa ingen Maade har jaget efter Illusioner ved at forelægge dette Lovudkast. Jeg har søgt at forjage den efter min Mening meget farefulde Virkelighed, at lade det sjællandske Jernbaneselskab

blive eneraadende i et uoverskueligt Tidrum over samtlige vore Baner her i Landet. Dette anseer jeg for en saa farefuld Virkelighed, at jeg troer, der har været god Grund for mig til at forelægge Lovudkastet. Jeg gjør ikke Forbring paa Andet, end at man skal i Fremtiden, en endog temmelig nærliggende Fremtid, afgjøre, hvorvidt den Ordning, der ved Lovudkastet tilsigtes, er god og hensigtsmæssig, og at der, hvis man ikke finder dette, Intet skal være til Hinder for at komme bort derfra; men, slaaer man det nu fast, at det sjællandske Jernbaneselskab skal i et saa langt Tidrum have Banerne, er der intet Middel til at komme bort derfra, om man end finder denne Ordning nok saa slet. — Iøvrigt tog jeg nærmest Ordet for at talke den høitærede Minister for den Stilling, han har indtaget til dette Lovforslag. Jeg finder det fuldkommen naturligt, at Regjeringen ikke i dette Øieblik kan svare videre end, at den Intet har imod Sagen, hvis Repræsentationen finder den rigtig; thi jeg erkjender, at Regjeringen maa fastholde sit Forslag, indtil det ligger klarere for, end det nu gjør, om Repræsentationen vil gaae den Vej, jeg anseer for den rigtige.

David: Jeg vil tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger imod den høitagtede Indenrigsministers Udtalelser, men jeg kan dog ikke ganske lade være først at sige et Par Ord om de to Foredrag, som vi nu lige have hørt efter den høitagtede Indenrigsministers sidste Tale. — Jeg maa tilstaae, at det ikke er mig ganske klart, hvilke Forestillinger det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Mæltor) egentligt gjør sig om Jernbaners rigtige Drift. Snart synes han at ville have den i Regjeringens Haand, snart forekommer det ham, at dette er mindre heldigt, og at det er Concurrence, der maa staffles tilstede. Jeg skal imidlertid, uden at søge at gjennemtrænge, hvad der i saa Henseende forekommer mig at være temmelig mørkt, kun gjøre en Bemærkning til den Paastand, som han fremkom med, at man i England meget alvorligt tænkte paa at bringe Jernbanerne i Regjeringens Haand. Jeg maa fastholde, hvad jeg tidligere har udtalt, at der ikke i Parlamentet er foresaldet Noget, der bevetti-